

04/04/2025

«Προς το εκούσιον Πάθος»: Έργα κλασικού λόγιου μουσικού ρεπερτορίου στην Ευαγγελίστρια Πειραιώς

/ [Ενορίες](#)

Συνεχίζεται η σειρά των εκδηλώσεων με τον γενικό τίτλο «Ευαγγελίστρια 2025», που διοργανώνεται για 27η χρονιά, στον [Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς](#), με κεντρική δράση, τις υμνολογικές και καλλιτεχνικές βραδιές που πραγματοποιούνται κάθε Πέμπτη, με τον γενικό τίτλο «Μια Πέμπτη, μια [Σαρακοστή](#)».

Την Πέμπτη 3 Απριλίου 2025 το Μικτό Φωνητικό Σύνολο «Καλλιτεχνήματα», με τον

σεβασμό και την κατάνυξη που απαιτούνται για τις Άγιες Ημέρες των Παθών του Κυρίου, απέδωσε έργα του κλασικού λόγιου μουσικού ρεπερτορίου: Stabat Mater Rainberger op 138, Requiem Maurice Durufle op 9, Veni Veni Emmanuel Zoltan Kodaly, σε ένα αφιέρωμα με τον τίτλο «**Πρός τό έκούσιον Πάθος...**».

Στο πιάνο συνόδευσαν οι Ειρήνη Παπαβασιλείου και Μαρία Παπαπετροπούλου, τη Διδασκαλία και Διεύθυνση του Συνόλου είχε η Μαρία Μιχαλοπούλου και την εκδήλωση παρουσίασε ο Ηλίας Λιαμής.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε τη συναυλία στο ακόλουθο βίντεο:

Στις ρίζες του χριστιανικού πολιτισμού βρίσκεται η χριστιανική πίστη και δεν υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη ότι αυτό είναι αληθινό, από την ίδια την ευρωπαϊκή τέχνη και ιδιαίτερα τη μουσική. Σε αυτό το πλαίσιο, το θέμα της εκδήλωσης ήταν η θρησκευτική μουσική.

Το πρώτο κομμάτι ήταν ένα Stabat Mater, ένας όρος που δίνει τον τίτλο του σε ένα κείμενο το οποίο έχουν μελοποιήσει πολλοί συνθέτες. Το Σύνολο παρουσίασε το Stabat Mater του Rainberger, ενός συνθέτη που ανήκει στη ρομαντική εποχή και ήταν δεξιότηχνης του εκκλησιαστικού οργάνου. Το Stabat Mater είναι ακριβώς αυτή η εικόνα της Παναγίας που στέκεται κάτω από το Σταυρό και αυτό έδωσε

την έμπνευση στον συνθέτη.

Ο επόμενος συνθέτης ήταν ο Γάλλος Maurice Durufle, ο οποίος για μεγάλο χρονικό διάστημα υπήρξε οργανίστας στην Παναγία των Παρισίων και κατόπιν, για 30 χρόνια, υπήρξε καθηγητής στο ωδείο του Παρισιού. Υπήρξε λάτρης της χορωδιακής μουσικής, στην οποία αφιέρωσε πολύ μεγάλο μέρος του ταλέντου του.

Το Σύνολο παρουσίασε το Requiem του συνθέτη, αφού και αυτός ο όρος δεν αφορά ένα κομμάτι, αλλά είναι ο τίτλος με τον οποίο οι συνθέτες ντύνουν το κείμενο με την δική τους μουσική. Το Requiem είναι μία πένθιμη λειτουργία και είναι πάντα αφιερωμένη σε κάποιον νεκρό και το κομμάτι που παρουσιάστηκε ήταν η αφορμή για να έρθει στο μυαλό όλων ο ένας, ο μεγάλος θάνατος του Χριστού που όμως οδήγησε στην Ανάσταση.

Το τρίτο και τελευταίο κομμάτι που παρουσιάστηκε, ήταν ένα έργο του Zoltan Kodaly, ένας από τους πιο γνωστούς Ούγγρους συνθέτες. Ήταν ένα πολύπλευρο καλλιτεχνικό και δημιουργικό πνεύμα, υπήρξε συνθέτης, μαέστρος, γλωσσολόγος, φιλόλογος και συγγραφέας. Κυρίως όμως υπήρξε μουσικοπαιδαγωγός που πίστευε ότι η παραδοσιακή μουσική ενός λαού αποτελεί το καλύτερο μέσο για να μάθουν τα παιδιά μουσική.

Ο ύμνος Veni Veni Emmanuel που παρουσιάστηκε, έρχεται από τον μεσαίωνα και εκφράζει τον πόθο και την προσμονή του Χριστού που έρχεται, του εσταυρωμένου αλλά και αναστημένου Ιησού, με τον οποίον όλοι ελπίζουμε να ανταμώσουμε τη νύχτα της Αναστάσεως.

